

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 521

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΜΑΡΥΓΑΛΙΣ διήγημα ὑπὸ Γεωρ. Δροσίνη.
- ΥΠΟΔΟΥΑΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ὑπὸ Α. Π. Κουρτίδου.
- ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ διήγημα, ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ.
- ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ τῆς ἐν ἔτει 1770 ἐπαναστάσεως, ὑπὸ Χρ. Π. Κορύλλου.
- ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ ὑπὸ Γ. Δ. Δημητριάδου.
- ΕΠΙΑΘΟΣ Εἰς τὰ « Τραγούδια τῆς πατρίδος μου » ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ.
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ 10ου ἔτους τῆς « Ἐστίας », ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἐψήφισαν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν πιστώσεις τὰ δημοτικὰ συμβούλια Κρωπίας δρ. 3000. Κυμαίων 5000. Καρδίτσας δρ. 1000. Ἐλατιέας δρ. 300. Ἐράνης δρ. 600. Στυρέων δρ. 200. Μαρμαρίου δρ. 300.

Ἐπίσης κατέθηκαν εἰσφορὰς καὶ αἱ λιμενικαὶ ἐπιτροπαὶ Κύμης δρ. 1000, Καρδαμύλης δρ. 277. Γαλαξειδίου 2000. Στυλίδος δρ. 1000.

Τὸ ἡγουμενικὸν συμβούλιον τῆς μονῆς Μεγάλου Σπηλαίου ἐχορήγησε λόγῳ ἐκουσίως εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν 2000 δρ.

Ἡ ἐν Τρικάλαις ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν συνέλεξε ὑπὲρ τὰς 1500 δρ.

Ὁ κ. Στέφ. Δ. Ῥήγας κατέθεσε παρὰ τῷ νομάρχῃ Κυκλάδων δύο μετοχὰς τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 60 ἑκ. ὅπως διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

Αἱ μέχρι τῆς 5 Δεκεμβρίου γενόμεναι εἰσφοραὶ ὑπὸ τῶν ἐν Βραβίλῃ Ἑλλήνων εἶχον ἀνέλθῃ εἰς 10,600 δρ. μηνιαίως ἐφ' ὅσον θὰ διαρκῇ ἡ ἐπιστρατεία. Ἄλλοι δὲ τινες ὁμογενεῖς προσήνεγον ἐφάπαξ δρ. 1290. Προσηνέχθησαν δὲ καὶ διάφορα ὀλικὰ ἄξια δρ. 3000.

Ἡ ἐν Κοραθίαις τῆς Ῥωμανίας ἐλληνικῆς παροικίας προσέφερεν ὡς μηνιαίαν εἰσφορὰν δρ. 310.

Ὁ ἐν Ταϊγανίῳ κ. Ἡλ. Π. Ἡσαίας ἀπέστειλε διὰ τῆς ἐπιτίμου Κυρίας τῆς Αὐλῆς δεσποινίδος Χρυσούλας Χατζῆ Ἀναργύρου δραχμὰς 500 εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν.

Οἱ ἐν Βραβίλῃ σιτέμποροι κ. Μήλας καὶ υἱὸς ἀπέστειλαν 200 σάκκους ἀλεύρου διὰ τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰσφοραὶ ἐν Σμύρνῃ ἀνέβησαν εἰς 25000 δρ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν δελτίον, τὸ δημοσιευθὲν ἐν τινὶ τῶν τελευταίων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερτήσεως, εἰσήχθησαν εἰς τὴν γενικὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων: 1) ἐνέα ἄξια λόγου πῆλινα εἰδώλια, εὐρεθέντα ἐν Τανάγρα. 2) Τὰ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Τεγέας κείμενα λείψανα ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀειώμασι τοῦ ναοῦ Ἰδέας Ἀθηνᾶς ἀγαλμάτων, ἧτοι αἱ δύο κεφαλαὶ (ὧν ἡ μία συνεπληρώθη δωρηθέντος ὑπὸ τοῦ τῶς κατόχου τοῦ παρ' αὐτῷ ἀποκειμένου μέρους ταύτης) καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κἀπρου, ἀτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν Τ. IV τῶν Mittheilungen τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου. 3) Κεφαλὴ γυναικεία φυσικοῦ μεγέθους εὐρεθεῖσα ἐν Ἐβέρῃ καὶ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ. 4) Ἀνάγλυφον τετρασμενόν, ἐν ᾧ σφάζεται τὸ κάτω μέρος ἰππέως, οὗ ὄπισθεν ἴστανται ἀνὴρ, εὐρεθὲν παρὰ τὸ καλούμενον Βουλευτήριον, ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν. 5) Ἐξ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί, εὐρεθεῖσαι εἰς διάφορα μέρη τῶν Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ δελτίον ἐν ἀνασκαφαῖς γενομέναις ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασιν ἐν Ἐρετρίᾳ εὐρέθησαν τινες ἀρχαιοτήτες, ὧν ἀξιολογώτεραι μία λήκυθος τῶν παιδικῶν, ἔχουσα τέσσαρας μορφὰς ἐρυθράς, καὶ καλαθίσκος πλεκτὸς ἐκ φυτῶν (ς), περιέχων χαλκοῦν κοινὸν κάτοπτρον, πυξίδα ξυλίνην καὶ κτένα. Ἐν δὲ ταῖς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐν Ἀκραινίῳ τῆς Βοιωτίας γενομέναις ἀνασκαφαῖς, διακατεῖσαι ἐνεκα τοῦ χειμῶνος, εὐρέθησαν: α') Χαλκοῦς λέβης ὑπερμεγέθης, ἀλλ' ἐφαρμένος, οὗ αἱ ἐξ ὀρειχάλκου λαβαὶ εἰκονίζουσιν Ἀρπυίας, καλλιτέης ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ κάλλιστα διατηρουμένης. β') Χαλκοῦν ἀγαλματιὸν Ἀπόλλωνος, ἀρχαϊκῆς καὶ τοῦτε τέχνης. γ') Μαρμαρίνου κορυμῆς μικροῦ ἀγάλματος Ἀπόλλωνος, ἀρχαϊκῆς τέχνης. δ') Κεφαλὴ μαρμαρινὴ Ἀπόλλωνος, ὁμοίως. ε') Κεφαλὴ γέροντος πωγωνοφόρου, φυσικοῦ μεγέθους ἐκ πῆλοιο λίθου. ς') Ἀξιόλογα χάλκινα ἀγαλματὰ ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ καλλιτέης διατηρήσεως, ἧτοι: πάνθηρ, λέων καὶ λαθὴν κάτοπτρον, παριστώσα ἄνδρα, Ἀτλαντα ἴσως. Εὐρέθησαν πρὸ τούτοις πλείοσαι ἐπιγραφαί, ἅσασι ἀρχαϊκαὶ καὶ θουτροφιδῶν γεγραμμένα.

— Ἐκ τῶν ἔχει ἐκδοθέντων « Πρακτικῶν τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας τοῦ ἔτους 1884 » ἀρμύεθα τὰς ἐπομένας πληροφορίας περὶ τῶν ἔργων τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο εἰς ἐπὶ διάφορα μέρη ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐν Ἀθῆναις. Πρώτῃ ἦτο ἡ κατ' ἐξακολουθήσει ἐκ τῶν δύο προπαρελθόντων ἔτων γενομένη ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ. Διήρκεσε δὲ οὐχὶ ὅλον τὸ ἔτος. Πλὴν τῶν σκαφῶν, ὠκοδόμηθη καὶ οἶκος ἵνα στεγάσῃ τὰ ἐκεῖ ἀποκειμένα ἀρχαῖα γλυπτὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια, πλὴν τῶν ἐν τέσσαρσι κιβωτίσι μετακομισθεῖσιν ἐν ταῦθα καὶ ἵνα ἐνοικῇ ὁ φύλαξ. Ἡ δαπάνη ἀνήλθε κατὰ τὸ ἔτος εἰς δρ. 13118.15. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἀνεκαλύφθη ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὗ διετηρήθη μόνον τὸ κρηπίδωμα, καὶ τοῦτο ἱκανῶς ἐφαρμένον, εὐρέθησαν δὲ καὶ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ αὐτοῦ μέλη, δυνατὴν καθιστάμενα τὴν ἀνακατάστασιν αὐτοῦ ἀνεκκλύφθη προσέτι μεγάλη ἰωνικὴ στοά, ἧτις ἦν ἴσως τὸ Ἀθῆκτον, ἐν ᾧ ἐκάθευδον οἱ ἀσθενεῖς καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονεύμενος ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, οὗ μόνον τὸ κρηπίδωμα σώζεται.

Δευτέρᾳ κατ' ἐξακολουθήσει ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἡ ἐν Ἐλευσίνῃ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐφόρου κ. Δ. Φίλιου, ἀρξαμένη περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου παρελθόντος ἔτους καὶ σχεδὸν ἄνευ διακοπῆς ἐξακολουθήσασα μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐνεστώτος. Ἐρευνήθησαν δὲ τὰ τρία κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Στοᾶς κτίσματα καὶ ἐξητάσθησαν εἴτα ἀκριβῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Σηκοῦ, αἱ βαθμίδες καὶ αἱ πόλυαι αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀνατολικὴ καὶ μεσημβρινὴ πλευρὰ τοῦ τοῦαυτοῦ περιόλου.

Τρίτῃ ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου τῷ ἐν

τῆ Ὠρωπία ἀπεκαλύφθησαν δὲ «ἐδόξα κατασκευῆς» τοῦ ἱεροῦ καὶ στοῦθαι καὶ ἄλλων κτισμάτων καὶ πολλὰ καὶ σπουδαία ἐπιγραφὰ. Τετάρτη δ' ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ὀλυμπίᾳ καθ' ἣν εὐρέθησαν 170 κομμάτια χαλκῶν σκευῶν, ἐργαλείων, μορφῶν ζώων καὶ ἀνθρώπων, 27 ἄλλα μετάλλων, 21 μαρμάρια γλυπτικῆς τέχνης διάφορα, ἐπιγραφαὶ 26, νομίσματα τὸ ὅλον 863. Διὰ τῆς πέμπτης ἀνασκαφῆς ἐκαθάρσθη τὸ πρὸς τῆ Ζεῆ θεῶν τοῦ Πειραιῶς. Ἐκτὴ ἀνασκαφὴ ἐγένετο παρὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, δὲν ἐπετεύχθη ὅμως ἡ ἀνεύρεσις τῆς ζητουμένης γραμμῆς τῶν δημοσίων μνημάτων, ἧτις ποτὲ ἦτο παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγρυσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Προσέτι ἀνηρουνήθη ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν Σαλαμίαν ἐπ' ἐλπίδι εὐρέσεως τῶν ναυαγίων τῆς ἐπὶ Εἰρέου ναυμαχίας. Ἄλλ' ἡ ἔρευνα ἀπέτυχεν ἐντελῶς.

Ἡ ἑταιρία πλὴν τῶν ἀνασκαφῶν ἐπεσκεύασε καὶ τινὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ ἠγόρασε πολλὰ ἀρχαῖα ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, ἀντὶ δρ. 21,426.

Τὰ ἔσοδα τῆς ἑταιρίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀποτελοῦσι χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δρ. 453. 290. 52, ὧν κύρια ἔσοδα δρ. 191,936.30 καὶ οἱ διάφοροι λογαριασμοὶ δρ. 261,354.22. Τὰ δὲ κύρια ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 208,435.50

— Ἐθνημοσιεὺθ ἔν κομφῶ τεύχει ἡ ἐν τῷ ἱστορικῷ συλλογῶ Σαῖν-Σιμόν τῶν Παρισίων ὀμιλία τοῦ κ. Δ. Βικέλα «περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν πόθων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι» (le role et les aspirations de la Grèce dans la question d'Orient). Ἐξιστορήσας ὁ κ. Βικέλας ἐν ἐπιτομῇ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ σαφηνείας τὰ κατὰ τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἐκτίθησιν εἰτα τὴν ὅπν τῶν πραγματικῶν δημοιοργηθεῖσαν θέσιν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰῶνος εἰς ἕκαστον τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν. Ἡ ἐπιβριθὴς καὶ διδακτικωτάτη μελέτη τοῦ κ. Βικέλα εἶναι ἀρίστη συνηγορία ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, οὐχὶ τῶν ἐπὶ λόγων ἱστορικῶν μόνον βρασιζομένων ἀξιώσεων, ἀλλὰ τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων, ὧν ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἰκανοποίησις πρὸς λύσιν πρακτικὴν καὶ δικαίαν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπελοῶν.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκδοθήσονται τὰ *Τραγοῦδια τῆς Πατριδος μου*, συλλογὴ λυρικῶν ποιημάτων τοῦ κ. Κωστῆ Πιλάδα, ἐξ ἧς δημοσιεύομεν ἐν τῷ ἀντὶ χεῖρας φύλλῳ τῆς «Ἑστίας» τὸν *Ἐπίλογον*. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει πολλὰ νέα ποιήματα, ἐν οἷς παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς ἑλληνικὴ ἔμπνευσις, ἡ διακρίνουσα καὶ τὰ προηγουμένα ἔργα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου, ἡ αὐτὴ δύναμις καὶ βαθύτης τοῦ αἰσθητικῆς, καὶ ἡ χάρις τῆς διατυπώσεως, ἣν ἐξαιρεῖ τὸ θέλγητρον γυναικῆς δημώδους γλώσσης, ἧς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας ποιεῖται: χρῆσιν ὁ κ. Παλάδας.

— Ἐν τῷ Πτωχοκομίῳ Ἀθηνῶν ἀπέθανεν ὁ Γεώργιος Λαμπρίσης, ἐκ Σμύρνης, ἀπὸ τεσσάρων χρονετίας ἐν τῇ πατριδι αὐτοῦ καὶ ἐγκαθῆσα πολλὰ ἐκδόθη ἔργα, μάλιστα δὲ μεταφράσεις καὶ ἐρανήσματα. Τὰ κυριώτατα τούτων εἰσὶν ὁ Ἱβανῶν τοῦ Βάλτερ Σκῶτ, ἡ Ἱστορία τῆς μεγάλης Βρετανίας, ἡ Ἱστορία τῆς Ρωσίας καὶ ἡ Ἱστορία τοῦ Ναπολέοντος.

— Ἐθνημοσιεὺθ τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ «Ρωμοῦ» οὗ τὴν ἐκδοσιν ἀνηγγείλαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ.

— Συνέστη ἐν Κερκύρῳ ἱατρικὸν σύλλογος *Ἀσκληπιὸς* σκοποῦν ἔχων τὴν συζήτησιν ἱατρικῶν θεμάτων καὶ τὴν ἔκδοσιν ἐβδομαδιαίου δελτίου θησιμότητος. Ὁ πρόεδρος τούτου ἐδήλωσε τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἐν ἡ περιπτώσει: ἤθελε κριθῆ ἀνάγκη ἡ ἐκ Κερκύρας μετὰβασεως τῶν στρατιωτικῶν ἱατρῶν, τὰ μέλη τοῦ συλλόγου ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐκτελέσῃ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἱατρικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ φρουρᾷ Κερκύρας.

— Εἰσέτι δὲν ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ δήμου Ζακυνθίων, ὡς ἀνηγγέθη ἡ οἰκία τοῦ Φωσκόλου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλοῦ δόντος μόνον ἐντολὴν εἰς τὸν δήμαρχον νὰ διαπραγματευθῆ περὶ ἀγορᾶς μετὰ τοῦ σημερινοῦ κατόχου. Περὶ τῆς διασώσεως τῆς οἰκίας ταύτης ἐθνημοσίευσεν ἰδίαν διατριβὴν ἐν τῷ Ἑξακτικῷ περιοδικῷ *La Ronda*, μετ' εἰκόνας τῆς οἰκίας, ὁ ἀπὸ πολλῶν εὐδοκίμων εἰς τὴν νεοελληνικὴν γραμματολογίαν ἀσχολούμενος κ. Σπ Δεβιάζης.

— Ἐβδόμη ἐν Βερῶνι ἰταλικὴ ὑπὸ Fr. Gilbert de Winckels ὁ πρῶτος τόμος βιογραφίας τοῦ Ζακυνθίου τὴν καταγωγὴν ποιητοῦ Οὐγῶ Φωσκόλου μετ' εἰκόνων. Ὁ Ἱταλικὸς τύπος ποιεῖται λίαν εὐφημον μνείαν τοῦ ἔργου τούτου. Ἀγγέλλεται προσέτι ἡ ἐκδοσις δύο μελετῶν τοῦ καθη-

γητοῦ Antona-Traversi περὶ Φωσκόλου, ἐν αἷς δημοσιεύονται καὶ τινὰ τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ γραφέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ κ. Σ. Δεβιάζης.

— Ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ἐναυθα ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου ἐγένετο καὶ ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Βίγκελμαν. Ὁ πρόεδρος κ. Ἐρνέστος Κούρτιος ὤμιλησε πρῶτος περὶ τῶν κατὰ τὸ λήγον ἔτος σπουδαιότερῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, μετὰ δὲ τούτων ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν μουσείων κ. Schöne ἀνέγνω πραγματείας περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Ὀλυμπί, Ὁραχμενῶ, Μυκῆναις, Τίρουθι καὶ Περγάμῳ καὶ προσέθηκε τινὰ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐκδομένου συγγράμματος «περὶ τῶν ἀναγλύφων τῶν σαρκοφάγων.»

— Ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ *Budévil* ἐδιδάχθη νέα κωμῶδία τοῦ Βικτωρινοῦ Σαρδου, ἡ *Georgette*. Αἱ περὶ ταύτης κρίσεις τοῦ τύπου εἰσὶν ἀντιφατικαί.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κλέων Ῥαγκαθῆς. ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ, δράμα εἰς μέρη πέντε μετὰ σημειώσεων. Ἐν Λειψία ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς τυπογραφίας Γ. Δρογολίου 1885. (Σὺν τούτῳ: **ΤΟ ΠΥΡ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑἴΘΑΛΗΝ** κωμῶδία εἰς μέρη δύο). Εἰς ἑκαστὴν μέρη 176, ἑσταχωμένον.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου τούτου δράματος τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαθῆ, ὡς καὶ τῶν δύο προηγουμένων αὐτοῦ δραμάτων, *Ἰουλιανῶ* τοῦ *Παραβάτου* καὶ τῆς *θεοδόρας*, εἶναι εὐλημένη ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου, τῆς πλουσιωτάτης ἀνατιρηθείας εἰς ἐμπνεύσεις ποιητικὰς καὶ δραματικὰς θέματα. Ἐνεκα τῆς ποικιλίας τῶν χαρακτήρων τῶν δρώντων ἐν αὐτῇ ἀνδρῶν, τῆς σφοδρότητος τῶν παθῶν, τῆς σκληρᾶς τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν διαπάλης, τῆς ὑπὸ διάφορον ἐξωτερικῶν τύπων ἐκαστοῦ ἀνενοουμένης, τῆς συγχεράσεως τῶν βίων λαῶν πολυπληθῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῆς μοιραίας τῶν γεγονότων φορᾶς, τῆς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις τῆς παρακμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους συντριβούσης καὶ τὰς ἰσχυροτάτας θελήσεις, μακτιούσης καὶ τοὺς εὐγενεστάτους ἀγῶνας, διαμαρτυρίας δὲ καὶ ἀλλοιούσης καὶ τοὺς ἀλυγιστοτάτους χαρακτήρας, ἡ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου παρέχεται ἕδρα φονιμωτάτων εἰς τὸν γινώσκοντα νὰ καρπώται τοῦτο ποιητῆ. Ὁμολογουμένως δ' ἐπιτυχῆς εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν θεμάτων ὑπὸ τοῦ κ. Ῥαγκαθῆ, ἐπιλαθόμενου νὰ δραματοποιήσῃ τὰ μέγιστα ἱστορικὰ γεγονότα καὶ τὰς περιπετείας ἀνδρῶν ἐπισημοτάτων τοῦ Δ', τοῦ Σ' καὶ τοῦ Ζ' αἰῶνος. Μελετήσας κατὰ βάθος τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν βίον τῶν Βυζαντινῶν κατώρθωσε νὰ ἀποτυπώσῃ δεξιῶς τὸν βυζαντινὸν κόσμον καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔργοις αὐτοῦ, μάλιστα δὲ ἐν τῷ *Ἡρακλεῖῳ*. Οἱ χαρακτῆρες διαγράφονται ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐντέχνως, ὁ διάλογος πολλαχῶς εἶναι φυσικὸς καὶ ἀβίαστος, παρεπιφέρονται δ' ἐνιχῶς καὶ περιπέτειαι: δραματικώταται, ἐπιτυχῶς ἐξευρημένα. Ἄλλὰ τὰ ἀρετὰς ταύτας ἀμαυροῦσι με ονεκτικὰτα σπουδακώτατα. Ὁ Ἡρακλεῖος κυρίως εἰπεῖν δὲν εἶναι δράμα, ἀλλὰ σειρὰ διαλογικῶν σκηνῶν, τοῦτο μόνον σκοποῦσα, τὴν ἀφήγησιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἡρακλεῖου. Αἱ σκηναὶ αὗται συνδέονται χαλαρῶς πρὸς ἀλλήλας, τινὲς δὲ εἶναι δυνατόν καὶ νὰ ἀποκοπῶσιν ἢ νὰ μεταβάλωσι θέσιν, χωρὶς νὰ παραβλαθῇ κατ' ἐλάχιστον ἡ οἰκονομία τοῦ ἔργου. Πρὸ πάντων δὲ δυσχεραίνει καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δράματος ἡ γλώσσα, εἰς τῆς ὁποίας τὸς πέδας ἑθελουσίως ὑπέβλεν ἑκνυτὸ ὁ κ. Ῥαγκαθῆς. Ὁ κ. Ῥαγκαθῆς ἐγκαυχᾶται ὅτι εἶναι: θιασῶν τῆς θερμὸς τῆς καθρευσθῆς καὶ ὅτι κατώρθωσε νὰ ἀποσκοραχίση ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφομένων τὰ μόρια γὰ καὶ θὰ καὶ δὲν, εἰ καὶ τὰ ἀτίθασα ταῦτα μόρια ἐνιχῶς τοῦ *Ἡρακλεῖου* προκύπτουσι ἀνακόως. Ἡ μέθοδος αὐτῆς ἀνακαθάρασεως τῆς γλώσσης διὰ τῆς ἀποσκοραχίσεως τῶν ἀναλυτικῶν τύπων τῶν ῥημάτων καὶ ἐνὸς ἀρνητικοῦ μορίου εἶναι βεβαίως ἀπλοῦστον, καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς δὲν εἶναι καὶ πολὺ δύσκολος, φθάνει νὰ ἔχη τις ὀλίγη ὑπομονὴν δι' αὐτὸν καὶ ὀλίγην σκληρότητα διὰ τοὺς ἀναγνώστας του. Ἄλλ' ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν δυνάμεθα νὰ συμμερισθῶμεν τὴν γνώμην του, φρονούντες, ὅτι ἡ καθαρότης καὶ τὸ κάλλος τῆς γλώσσης ἐγκνείναι ἀλλαγῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν καταδίκην ὀλίγων μορίων, ἅτινα ἀντὶ νὰ ἀσχημίζωσι τὸν λόγον